

KUNST KUN JE LEREN

Een atelier voor iedereen

JOEP VAN RUITEN

De mogelijkheden om kunst te ontdekken en te beoefenen veranderen snel. De serie *Kunst kun je leren* belicht initiatieven op het gebied van cultuureducatie en kunstonderwijs in Noord-Nederland. Deze week: De Knutselkeet.

In buurthuis De Kiepe in Eexterveenschekanaal op de grens tussen Drenthe en Groningen wordt doorgaans fanatiek biljart gespeeld, de prijzenkast puilt uit. Afgelopen zaterdag ging de aandacht echter uit naar een verplaatsbaar atelier annex mobiele werkplaats: De Knutselkeet, een gepimpte bouwkeet met een 3D-printer, een lasersnijder, soldeerapparatuur en andere gereedschappen.

Karianne Simmers van stichting KAR uit Noordlaren is het gezicht van dit cultuureducatieproject waarin kunst, techniek, leefbaarheid, duurzaamheid en bewustzijn samenkomen. Haar keet doet scholen, dorpshuizen, ouderencentra en festivals aan om jong en oud ter plekke iets te laten maken. In Eexterveenschekanaal zijn het zelf ontworpen brilletjes om de wereld door andere ogen te kunnen bekijken.

„Ik had een project bedacht

‘In je kokertje blijven hangen, is armoede’

waarbij restmaterialen van bedrijven naar scholen werden gebracht om daar kinderen iets over creativiteit en techniek bij te brengen”, vertelt Simmers over het ontstaan van de keet waarin de brilletjes met een lasersnijder worden gemaakt. „Op die scholen bleken geen gereedschappen aanwezig. Geen zaagjes, geen knijptangen, geen hamers. Niets.”

Het is tegenwoordig makkelijker iets nieuws te kopen en weg te gooien als het niet langer functioneert, constateert Simmers. „We leren niet hoe we zelf iets kunnen maken, het ontbreekt aan vaardigheden. Dus gooien we nog meer weg.” Het beschikbaar stellen van gereedschappen en materialen kan dat wellicht veranderen, denken ze bij De Knutselkeet.

„Als je innovaties wilt, als je het platteland interessant wilt houden, moet je dit soort dingen naar de mensen brengen”, zegt vormgever Leen van Wijngaarden, terwijl hij bezoekers kennis laat maken met nieuwe technologie. „Als je een keer met een lasersnijder of 3D-printer hebt gespeeld, kom je van

zelf op nieuwe ideeën.”

De keet heeft ook een sociale functie. „Het gaat ons niet zozeer om het voortbrengen van talenten”, zegt Simmers. „Natuurlijk is het leuk als een nieuwe Daan Roo-segaarde opstaat. Het gaat ons om het proces, om samenzijn en bewustzijn. Om nadenken over de wereld om je heen. Dingen delen. Dat draagt bij aan saamhorigheid en dus ook aan de leefbaarheid.”

Simmers vertelt hoe ze te werk gaat: „We proberen vooraf duidelijk te krijgen wat mensen willen en waarom ze dat willen. Vervolgens zoeken wij een kunstenaar die zoiets mogelijk kan maken. Dan komen we langs. Tijdens een bezoek aan Hoogersmilde kwamen we uit op vragen als: ‘wat betekent dit dorp voor jou?’ en ‘wat zou je willen veranderen?’. Toen zijn we landart-objecten gaan maken. De emmers zand brachten we zelf mee.”

Welke discipline en welk materiaal wordt gekozen, maakt niet uit. Simmers: „Het gaat erom dat je uitdrukt waar je over hebt nagedacht. Het gaat om ontwikkeling. Met leren rekenen op school ga je ook steeds een stap verder. Dat zou ook met kunst en cultuur moeten. In je kokertje blijven hangen, is armoede. Het is belangrijk dat je iets doet.”

Karianne Simmers (links) en Leen van Wijngaarden bij De Knutselkeet. FOTO JAN ZEEMAN